

Virkistysmetsä Perusraportti Kysely Loviisan kaupungin virkistysmetsistä

Vastaajien kokonaismäärä: 43

1. Anna kuvion numero ja kommentoi:

Vastaajien määrä: 41

Vastaukset
420, Troolitien ja meren välinen lähivirkistysalue. Myös kesällä olisi mukava nähdä merelle, sillä lehtipuut peittävät suurelta osin näkymän. Osa puista estää Troolitie 7:n aurinkovoimalan tuottoa. Tähän asiaan toivoisin korjausta. Oletan, että kaikki alueen ihmiset olisivat harvennuksen kannalla. Teollisuusalueen rajalle tehtiin hulevesiputkisto ja sen yhteydessä avoimelle alueelle istutettiin mäntyjä, mutta aivan Troolitien reunaan kaipaisiin lisää näköestettä teollisuushalleihin päin.
172. Gröna Uddenin tammi- ja lehtikuusimetsä. Suunnitelmassa tulee huomioida elokuussa lainvoimansa saaneen asemakaavan määräykset ja ohjaustavoitteet koskien direktiivilajeja mm. sieni- ja kääpälajeja, lintulajeja, perhoslajeja ja lepakkolajeja, joiden ruokailu- ja elinympäristö tammi- ja lehtikuusimetsä on.
1200 ja 1201. Poimintahakkuuta ei tarvita, koska uudistumisella ei ole mikään kiire. Kohteen suurimmat arvot ovat vanhassa puustossa, joten siihen ei kannata puuttua. Kuuset kuolevat seuraavina vuosikymmeninä vähitellen, jolloin metsä uudistuu itsestään.
1200 ja 1201. Poimintahakkuuta ei tarvita, koska uudistumisella ei ole mikään kiire. Kohteen suurimmat arvot ovat vanhassa puustossa, joten siihen ei kannata puuttua. Kuuset kuolevat seuraavina vuosikymmeninä vähitellen, jolloin metsä uudistuu itsestään.
1210. Mitään poimintahakkuuta ei tavoitteen saavuttamiseksi tarvita, koska nykytilanne vastaa jo pitkälle hoidolle esitettyä tavoitetta. Raivaus frisbeeradan tuntumassa on ok.
1211. Tällä kuviolla on vaikea nähdä minkäänlaista hoidon tarvetta. Metsässä ei ole lähitulevaisuudessa mitään sellaista mikä häiritse urheilu- ja harrastustoimintoja eikä metsässä ole kuntopolun lisäksi edes aktiivisesti käytettyjä polkuja. Vaarallisten puiden tarkistus ja kaataminen on täysin riittävää.
1212. Ihmiset ovat voineet tähän asti kulkea tässä metsikössä aivan hyvin ilman sen muuttamista puistomaiseksi. Minkäänlaista poimintahakkuun tarvetta tässä metsässä ei ole. Ahkerasti käytettyä polkua voi toki pitää avoimena eli raivata reunoilta.
20. Tässä ei ole avattu tarpeeksi, mitä raivauksella tavoitellaan, kun tavoitteena on luonteen säilyttäminen. Alemman latvuserroksen monipuolisuutta ei pidä heikentää. Kiirreellisyys: "24". Jos tarkoittaa 2-4, suunnitelma on tältäkin osin liian epämääräinen.
23. Säilyttäkää nyt ihmeessä tämä osuus Myllyharjusta vähän tiheäpuustoisempana, kun jäi viimeksi ehkä tässä se tehoharvennus tekemättä. Kaksikerroksiseksi kehitys on meneillään. Turhilla poimintahakkuilla sitä mainittua vesakkoa saadaan aikaiseksi, jota kuitenkin halutaan raivata. Jos halutaan suosia männyn taimia, lähinnä pihlajia voi raivata niiden vierestä. Muuten lehtipuiden lisääntyminen ei ole mitenkään huono juttu.
26. Kuvista näkee jokainen metsänhoidosta jotain ymmärtävä, että tuossa ei ole poimintahakkuun, vaan mahdollinen taimikon väljentämisen paikka. Metsässä kasvaa valmiiksi juuri sellainen uusi puusukupolvi, jota kerrotaan tavoiteltavan. Eli aukkoja sinne taimikkoon, ei

<p>taimikon tasaharvennusta, niin hyvä tulee. Tämä on viime kerralla parhaiten hoidettuja osuuksia Myllyharjulla, joten älkää nyt ihmeessä tyrikö tätä.</p>
<p>172. Vanhat tammetsat ovat kohteen erityinen arvo ylitse muun ja niiden kaataminen voimakkaalla poimintahakkuulla tuntuu täysin mielettömältä. Toimenpide on ristiriidassa alueesta tehtyjen, asuatomessualueen kaavoitusta varten tehtyjen luontoselvitysten tulosten kanssa. Kohde on nykyisellään erinomainen lepakkoalue ja hyvin harvinaisen, tammeen sidonnaisen sienilajin (lutikkarousku) elinympäristö. Tammetsat ovat saaneet jo äskettäin lisää tilaa, kun vanhoja yksilöitä on kaatunut luontaisesti. Sama kehitys tulee jatkumaan ja metsä on uudistumassa luontaisesti, mikä näkyy nuorten tammetsatien kohtalaisena runsautena. Puuston avartaminen saa taimikon ja pensaikon kasvun uuteen vauhtiin, mikä lisää tarpeettomasti raivauksen tarvetta. Suhtautuminen vaahteraan on suunnitelmassa kaksijakoinen syystä, jota voi vain arvailla. Lehtikuusten hakkuu ja vaahteran kasvattaminen niiden tilalla on käsittämätön linjaus ottaen huomioon vaahteran hyvän kilpailukykyyn. Näin vanha lehtikuusikko on erityinen arvo, vaahteraa kasvava lehto ei ole. Kookkaiden kuusten (mm. käärmekuusi) säästäminen erityisesti alueen eteläosassa sisältyy ilmeisesti suunnitelmaan, mikä on positiivista.</p>
<p>Kuvio nr.65 Alueen kasvuston tärkein tehtävä on Valkontien suunnasta aiheutuvan melu-, pöly-, ym. saastehaittojen torjuminen.</p> <p>Aluetta koskien on laadittu suunnitelma vuonna 2006.</p> <p>Nykytila: Lehtipuun metsän seassa havupuuryhmiä. Alueelle on n. 5 vuotta sitten istutettu kuusentaimia yllämainitun suunnitelman mukaisen tavoitetilan saavuttamiseksi.</p> <p>Ehdotan, että alueen 65 hoitotoimenpiteet jatkuvat 2006 laaditun suunnitelman mukaisesti.</p> <p>Tavoitetila: Sekametsä, joka katkaisee näköyhteyden Valkontien ja asutuksen väliltä katselukorkeudelta ympärivuotisesti.</p> <p>Suosittava aluskasvillisuus: Kuusi, kataja ja lehtipensaasat.</p>
<p>13. Tällä kuviolla ei tarvitse tehdä mitään. Hieno metsä sellaisenaan. Vaaralliset puut pitää toki poistaa.</p>
<p>33. Yksi Myllyharjun-Eteläharjun hienoimmista osuuksista. Tavoite "kaksikerroksinen metsä, missä nuorempi sukupolvi pitkällä tähtäimellä korvaa vanhan sukupolven" toteutuu itsestään. Poimintahakkuuta ei tarvita. Kohteella on kasvanut ainakin aiemmin runsaasti vieraslajia isotuomipihlajaa. Sen torjunnasta ei mainita kumma kyllä mitään.</p>
<p>47. Tämä kohde on kaavoitettu suureksi osaksi asuinrakentamiseen. Miksi laittaa resursseja sellaisen kohteen hoitoon? Jos laitetaan, eikö sitten ennemmin kiireellisyydellä 1? Jos kohdetta rakentamisesta huolimatta hoidetaan, nuori puusto pitäisi pistää kokonaan sileäksi, koska polun varressa on hieno ketokasvillisuus ja harvinaisiakin lajeja.</p>
<p>48. Kuvio on turhan epätarkasti rajattu, eli kuvion 49 kuvaus koskee osittain tätä kuviota. "Avaaminen harjukasvien elinolosuhteiden edistämiseksi" sopii paljolti juuri kuviolle 48. Kuviolla on runsaasti vieraspensaita, isotuomipihlajaa ja terttuseljaa, joiden torjunnan tulisi olla tärkeällä sijalla. Siellä, missä säilytetään tiheämpi puusto, pitäisi monimuotoisuussyistä suosia myös raitaa.</p>
<p>164. Yksi vanhan Loviisan hienoimmista metsistä, jonka sorkkimiseen pitäisi olla todella hyvät perusteet. Taitaa olla useampi mänty ohittanut mainitun "keski-ian". Polun varresta voi toki raivata vähän pienpuustoa, muuten ehdotetut toimenpiteet ovat monimuotoisuuden kannalta vahingollisia. Tässä kehitysvaiheessa ja puustorakenteessa ei ole mitään järkeä pyrkiä hakamaiseen tai puistomaiseen luonteeseen.</p>
<p>Kuviot 895 ja 896: Toivotaan harvennusta mahdollisimman pian.</p>

443
442
449
453
448 Kuvion länsipäässä oleva saareke pitäisi hoitaa samoin ja samanaikaisesti kuin 450 ja 451. Kaikissa näissä pitää säilyttää ne muutamat komeat vanhat männuy
777 Onko tässä tehty hakkuu mielestänne tavoitteen mukainen? Messut on tulossa ja muutenkin ajatellen: Sisääntuloissa ja muuallakin teiden varsilla metsät hoitamatta ja tämä täysin pilattu.
1315, 1317, 51 ja mahdolliset muut vastaavat kuviot joilla on niittyajajisto: suunnitelmassa luokitus "ei toimenpiteitä". Niittyjen umpeenkasvamisen ehkäisemisestä kuitenkin huolehdittava esim. raivaamalla pois pensaikkoo ja taimia. Kuviolla 51 raivauksen kiireellisyys voisi olla 1 tai 2, kuviolla 1317 hoidon kiireellisyys voisi olla 1.
921, 926 Kuviolla/kuvioilla olevaa tihkupintaa ei ole huomioitu hoitosuosituksissa. Kuvion 921 läpi virtaava oja on palautumassa luonnontilaiseksi, tämä tulisi huomioida metsän käsittelyssä.
57 Suunnitelmassa on hienosti huomioitu tiemaisemaan vaikuttavat metsäalueet, esim. kuvio 57.
1301, 1302, 1304, 1305 Kuggomin rämeiden suojeluarvo on todettu suunnitelmassa. Voisiko näitä kohteita tarjota suojelukohteiksi valtiolle? Rajoittuvat valtion omistamaan arvokkaaksi todettuun (Uudenmaan liitto) kokonaisuuteen.
527, 528, 462 karttaohjelman kuviokohtainen kuvaus toimenpidetietoineen tulisi olla tarkennettu siten, että kuvion luontoarvot kuvataan konkreettisesti "otsikolla" esim. isovarapuräme (kuvio 527), joissakin on nyt pelkkä teksti "arvokas" (esim. kuvio 528), tai "kosteaa kaistale, luontokohde, jonka erityispiirteet säilytetään" (esim. kuvio 462),
237 alueellamme on joitakin muinaismuistolain suojeltuja kohteita, mitkä pitäisi suunnitelmassa olla mukana, koska niitä tulee huomioida liikkuesssa maastoassa metsätyökoneilla. Yksi näistä kohteista löytyy kuviolta 237 (tai mahdollisesti juuri rajan ulkopuolelle, kaakkoon)
461, 464 Fantsäsin alueen hiekkadyynit ns. Knappelbackarna, eivät ole lain suojaamia, mutta muutoin arvokkaita. Epävarmaa sijoittuvatko taajamasuunnitelman alueelle (kuviot 461 tai 464) vai sen ulkopuolelle?
614, 613 Käärmeukuusi (suojeltu luonnonmuistomerkki) puuttuu kuvion kuvauksesta. Sijoittuu jommalle kummalle kuviolle.
681 Kuvaus virheellinen: kyseessä varastoalue eikä maankaatopaikka.
418 mikäli mahdollista, tulisi joidenkin keskeisten alueiden osalta mahdollistaa alueen lähikäyttäjien (esim. koulut, päiväkodit jne.) osallistuminen (suunnitteluvaiheessa ja/tai toteutusvaiheessa). Esim. kuviolla 418 Valkon uimarannan yhteydessä, koululaiset / päiväkodin lapset ovat aikoinaan osallistuneet puiden istutukseen
1200

<p>Ympäristönsuojelun vuonna 2018 teettämässä METSO-inventoinnissa tältä kuviolta on tunnistettu esim. myös kostea saniaislehto, joka on huomioitava, jos alueelle kohdistuu toimenpiteitä.</p>
<p>112, 205, 206, 207, 208 Suunnitelmassa on huomioitu hyvin kaupungin pienialaisia suojelualueita ympäröivät metsät. Erityisen tärkeätä on "puskurin" säilyttäminen Haruddia ympäröivissä metsissä.</p>
<p>2, 20, 21, 22 Faunatican (2009) lepakkokartoituksen mukaan Kukkukiven ympäristössä oli runsaasti lepakoita ja alue on selvityksessä rajattu lepakoiden potentiaalisiksi pesä- ja ruokailualueeksi. Myös Myllyharjun pohjoiskärjen louhikkoreunukset ovat selvityksen mukaan erityisen tärkeitä lepakoiden elinympäristöjä. Varsinkin louhikoit puineen ja pensaineen sekä riittävästi myös muita pensasryhmiä on harjulla säilytettävä koskemattomina. Puiden ja pensaiden liiallinen poistaminen muuttavat valo-olosuhteita joka on lepakoiden kannalta epäsuotuisaa.</p>
<p>477-482, 487. Hienoa, että näiden metsien annetaan kehittyä rauhassa. Saman metsäalueen vartuneissa metsiköissä ei ole muuallakaan hoidon tarvetta.</p>
<p>119. Kuviojaossa pitäisi erottaa puistomainen osuus lehtimetsästä. Lehtimetsikkö olisi sellaisenaan arvokas luontokohde. "Lajirikas lehtimetsä rikkaalla pensaskerroksella, erityisesti joenvarrella" ei edellytä mitään toimenpiteitä. Harvennuksella aiheutetaan vain ylitteitä taimikoita ja vattupusikoita.</p>
<p>115. Nykytilasta annetaan positiivinen kuvaus ja ollaan kuitenkin harventamassa. Miksi? Niittymäisyyttä ei ole järkevää lisätä, ellei olla valmiita hoitamaan niittyä. Ovatko hevoset tulossa laiduntamaan?</p>
<p>Kuvio 62 Metsä on jo kertaalleen avohakattu, jonka yhteydessä mm. kaadettiin tiheä vanhoista puista koostunut kuusikko. Metsä on vain kapeahko alue, joka toimii vilkkaasti liikennöidyn Valkontien/kevyeen liikenteen väylän ja asutuksen välisenä suojametsänä, joten se tulee pitää tiheänä ja peitteisenä. Metsään ei saa kohdistaa hakkuu- ja raivaustoimenpiteitä. Vesakon raivauskaan ei ole enää tarpeen, koska sähkölinja on korvattu maakaapeloinnilla.</p> <p>Kuvio 172 Arvokas tammista ja lehtikuusista koostuva metsikkö, johon ei tule kohdistaa isojen puiden hakkuutoimenpiteitä.</p> <p>Valkon alueet Valkon satama-alueen ja asutuksen väliset metsäalueet toimivat suojametsänä ja ne tulee pitää tiheänä ja peitteisenä. Valkon kuntopolun varren metsät tulee jättää pääosin hakkaamatta ja ne on pidettävä luonnonmukaisina. Esimerkiksi kuvion 464 suunnitelmassa todetaan "osa männyistä suhteellisen vanhoja" ja hoitotoimenpiteeksi "harvennus". Mitä tämä tarkoittaa? Männyt ja kuuset voivat kasvaa ja elää satoja vuosia vanhoiksi pysyvä kelopuunakin pystyssä jopa 250 vuotta.</p>

2. Mielenpiteeni yleisistä hoitoperiaatteista:

Vastaajien määrä: 20

Vastaukset
<p>Suunnitelmassa mukana olevat kuviot ovat virkistysmetsiä joten virkistys ja luonnonsuojelu ovat niille sopivimpia käyttötarkoituksia. Metsätaloudellisia hakkuuta ei kohteilla tarvita ollenkaan eli niistä kaikista tulee luopua.</p>

<p>Loviisan kaupunki omistaa yli 3000 hehtaaria metsiä. Miksi muut metsät eivät ole mukana tässä suunnitelmassa? Onko muiden Loviisan kaupungin metsien suunnittelusta tietoa saatavilla? Kuinka virkistys ja luonnonsuojelu turvataan muissa Loviisan kaupungin metsissä?</p>
<p>Hyvät.</p>
<p>Myllyharjulla on toteutettu melko voimakkaita toimenpiteitä noin viisi vuotta sitten. Tällöin metsän rakennetta yksipuolistettiin harventamalla puustoa tasaväliseksi. Sinne ei ole moneen kymmeneen vuoteen tarvetta suunnitella mitään varttuneen puuston hakkuita ja taimikkoakin kannattaisi harventaa maltillisesti.</p>
<p>Kannustetaan asukkaita omatoimisuuteen suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi. Esim. kuvion 65 eteläiselle puoliskolle istutetut kuusentaimet toimitti kaupunki ja istutin ne sitten talkootyönä sopimuksemme mukaisesti.</p>
<p>Kiireellisyysluokat toimenpiteille korkeammiksi.</p>
<p>Lähimetsää tulee hoitaa aktiivisesti. Varmaan yli kymmenen vuotta sitten raivauksen ja varovaisen harvennukse jälkeen oli hyvä. Nyt taas umpeutumassa ja pusikoitumassa. Pitäisi hoitaa lähiaikoina.</p>
<p>Lähimetsää tulee hoitaa aktiivisesti. Varmaan yli kymmenen vuotta sitten raivauksen ja varovaisen harvennukse jälkeen oli hyvä. Nyt taas umpeutumassa ja pusikoitumassa. Pitäisi hoitaa lähiaikoina.</p>
<p>Harvennettu n.20v sitten. Nyt suurelta osin sulkeutunutta, joten poimintahakkuu olisi paikallaan. Nuoret männyt eivät valonpuutteessa pääse kasvamaan vaikka niitä on paikoin täysin ylitieästi. Ei ole nyt lähimetsän näköinen.</p>
<p>Tiedot virheelliset. Länsipäässä koivikko, muuten ylitieä nuori männikkö, keskiosassa jokunen koivu.</p>
<p>Yleisesti ottaen hyvin tehty. Antaa selkeän kuvan tarpeista ja tavoitteista eri kuvioilla. (Osasta toki puuttuu tiedot). Metsien hoito vaatii toimenpiteitä, vaikka haluttaisiin vaalia luontoarvoja, kun toimitaan rakennetun ympäristön sisällä/lähellä. Turvallisuus ja metsien terveys kulkee aika hyvin käsi-kädessä. Ja ajoissa tehdyillä hoitotoimenpiteillä vältetään luontoarvoja tuhoavilta/rasittavilta metsien uudistamistoimenpiteiltä. Esimerkiksi Harmaakallion hiihtoladun ympäristön metsien harvennus ei kaikissa paikoissa enää onnistu, niin että jäljelle jäävä metsä pysyisi pystyssä. Näillä alueilla onkin yleensä ehdotuksena pienaukko ja poiminta hakkuit, joita esim. Virossa käytetään suojelualueillakin hoito-/uudistamiskeinoina. Ylitieästi isoksi kasvatetut metsät eivät enää kestä harvennuksen tuomia tuuliolosuhteiden muutoksia. Ja varsinkin alueen kuusissa on paljon lahovaurioita, sekä merkkejä kirjanpainajan aiheuttamista vaurioista. Ja varsinkin alueilla, joilla paljon liikkuu ihmisiä, tämä on suuri riskitekijä turvallisuudelle. Suunnitelmaa tehtäessä on hyvin löydetty erilaisia arvokkaita elinympäristöjä ja luontokohteita, ja näillekin yleensä ehdotettu toimenpiteitä, jotka parantavat luontoarvojen kehittymistä. Joitain kaupungin virkistysmetsiä näyttäisi vielä puuttuvankin suunnitelmasta (esim. Köpbackan pulkkamäen ympäristöstä).</p>
<p>Arvokkaimmille perinnebiotoopeille (esim. kuvio 51) tulisi laatia omat hoito-ohjeet.</p>
<p>Kuvioilla, jotka rajautuvat teollisuusalueisiin ja toimivat ns. puskurialueina asutuksen ja yritystoimintojen välillä (esim. Troolisataman ympärillä) ja joilla suunnitellaan toimenpiteitä, tulisi mahdollisuuksien mukaan kaikissa käsittelyvaiheissa pyrkiä siihen, että puustoa säilytetään jollain tasolla, myös pensaskerros tuo näkösuojaa,</p>
<p>Jos toimenpidekartta jää kaupungin nettisivuille myös kyselyn ja taajamametsäsuunnitelman hyväksymisen jälkeen, otsikointia olisi hyvä yhdenmukaistaa edellä esitetyn mukaisesti. Suunnitelman jättäminen nettisivuille olisi hyvä asia, ja palvelisi kaupunkilaisia.</p>
<p>Muinaismuistolain suojellut kohteet tulisi lisätä suunnitelmaan.</p>

Arvokkaiden luonnonmuodostelmien huomioiminen suunnitelmassa.
Luonnonmuistomerkkien huomiointi suunnitelmassa.
Muut taajamametsäalueella sijaitsevat, em. METSO-kohteet on huomioitu suunnitelmassa hyvin.
Lepakoiden lisääntymis- ja levähdysalueiden sekä ruokailupaikkojen huomioiminen suunnitelmassa (Lepakkoselvitys Loviisan asemakaava-alueilla vuonna 2008, Faunatica Oy 2009). Soidin- ja talvipiilopaikkoja sekä pesä- ja ruokailualueita on Harmaakallion asemakaava-alueella (huomioitu asemakaavassa luo-alueina) ja Myllyharjulla-Eteläharjulla, sekä Vårdön ja Köpbackan alueilla.
Kiitokset Loviisan kaupungille mahdollisuudesta kommentoida hoitosuunnitelmaa. Kommentointi on helppoa sähköisen kuviokartan avulla, ja siihen liitetyt valokuvat on mukava lisä kuviokohtaisiin teksteihin. Suunnitelmassa on yleisellä tasolla positiivisia piirteitä, erityisesti hakkuiden painotus vanhakoissa metsissä poimintahakkuihin, ja eräiden luonnontilaisimmasta päästä olevien kuvioiden jättäminen kokonaan hoidon ulkopuolelle. Taajamametsien hoidossa voitaisiin kuitenkin luopua kokonaan metsätalouden harjoittamisesta, koska ne ovat ensisijaisesti ihmisten virkistymistä ja luonnosta nauttimista varten. Myytävän puun hakeminen virkistymetsistä johtaa väistämättä huonosti perusteltuihin hoitotavoitteisiin. Hakkuista saatava taloudellinen hyöty kaupungin menoihin suhteutettuna on tuskin edes merkittävä. Pitkälle vartuneissa asutuksen lähimetsissä olisi mahdollista edistää merkittävästi luonnon monimuotoisuutta, jos siihen pyritäisiin määrätietoisesti virkistysarvojen ylläpitämisen ohella. Tämä olisi erityisen perusteltua Loviisan kaltaisessa kaupungissa, joka on päättänyt esittää metsiään suojeluun hyvin niukasti ja joka on hakannut varsinaiset talousmetsänsä kokonaisuutta arvioiden virkistykseen ja luontoarvojen kannalta huonoon kuntoon. Olen kommentoinut muutamien kymmenien vanhapuustoisten kuvioiden suunnitelmaa ja vain yhdessä niistä oli maininta lahoppuun jättämisestä. Toinen vanhakantainen piirre suunnitelmassa on vieraslajien jättäminen mainitsematta. Merkittävä osuus kaupungin lähivirkistymetsien hoitoresursseista pitäisi ohjata haitallisten vieraskasvien torjuntaan. Eräiden kuvioiden suunnitelmat viittaavat siihen, että kaavoitustilannetta ja kaavojen selvityksissä todettuja luontoarvoja ei ole huomioitu. Yllättäen tämä ilmeni Kuningattarenrannan eteläosan suunnitelmasta. Lähimetsien yleisissä tavoitteissa ja hoitoperiaatteissa olisi tarkentamisen tarvetta. Jos on tarkoitus ohjata kehitystä tiettyyn suuntaan, pitäisi esittää myös yleisellä tasolla ohjaamisen tavoitteet ja perusteet. Pitäisi esimerkiksi kertoa mitä puulajeja yleensä suositaan ja miksi. Perusteluja valitulle kehityssuunnalle löytyy aika vähän myös kuviokohtaisista suunnitelmista. Lisäksi toimenpiteiden toteutusta pitäisi kuvata tarkemmin yleisissä tavoitteissa ja hoitoperiaatteissa. On mahdotonta arvioida, miten poimintahakkuu vaikuttaa metsään, jos ei ole selitetty, millä perusteilla hakattavat puut valitaan tai miten monta puuta hehtaaria kohti on tarkoitus kaataa. Tätä tietoa ei ole esitetty sen enempää kuviokohtaisesti, ainakaan kommentoimistani kuvioista. Hakkuutapojen ”kestävyys” tai ”ekologisuus”, joihin yleisessä kuvauksessa viitataan, riippuu paljolti näistä seikoista. Jos poistetaan vanhimpia puita, seuraukset ovat maisemallisesti ja ekologisesti lähes aina negatiivisia. Myös huonokuntoisten puiden poistamisen vaikutukset monimuotoisuuteen ovat haitallisia - reittien ja tonttien turvallisuudesta on toki joka tapauksessa huolehdittava. Vanhojen metsien poimintahakkuiden perustelu nuorempien puiden kasvun turvaamisella on yleensä hyvin huono, koska näissä metsissä vanhimmat puut ovat usein siinä vaiheessa, että ne alkavat vähitellen kuolla. Metsä toteuttaisi siis esitetyn tavoitteen lähivuosisikymmeninä itsestään. Kun tätä kehitystä lähdetään nopeuttamaan poimintahakkuilla, metsistä poistetaan todennäköisesti niitä puita, joista on lähiaikoina syntymässä merkittävä lahoppuun lisäys. Tällä tavoin poimintahakkuillakin heikennetään

luontoarvoja tehokkaasti. Mitään muuta ymmärrettävää syytä kehityksen nopeuttamiseen näissä tapauksessa ei yleensä ole kuin puunmyyntitulojen hankkiminen.

Suunnitelman suosituksissa noudatetaan kestävänsä metsätalouden periaatteita ja painotetaan metsien virkistyskäyttöä. Lähtökohta on osin väärä, koska kestävänsä metsätalouden periaatteet on tarkoitettu talousmetsien eikä virkistysmetsien hoitoon. Virkistysmetsät (taajamametsät) on pidettävä luonnonmukaisina ja monimuotoisina. Suomen metsien monimuotoisuuden on todettu jatkuvasti vähenevän. Loviisan kaupungin metsien rajujen hakkuiden takia monimuotoisuus on erityisesti uhattuna ja vanhat metsät ovat pääosin jo hävinneet. Tämän takia virkistysmetsät on säilytettävä luonnonmukaisina. Luonnontilainen metsäekosysteemi pitää sisällään rakenteeltaan monimuotoisen elinympäristöjen mosaiikin. Siihen kuuluu eri-ikäisiä puita ja useita puulajeja sekä runsaasti vaihtelevaa lahoppuuta. Nämä ominaisuudet erottavat luonnonmetsät talousmetsistä. Luonnonmetsä on monimuotoinen ekosysteemi, joka ei suurenkaan luontaisen häiriön, ei edes luonnon aiheuttaman metsäpalon tai myrskyn jälkeen jää puuttomaksi, aukeaksi alaksi kuten avohakkuussa. Teoriassa luonnonmetsät ovat siis metsiä, joiden kehitykseen ihminen ei ole toiminnallaan vaikuttanut. Harmaakallion alueen metsät on säilytettävä luonnonmukaisina ja niissä ei tule suorittaa hakkuita. Luonnonmukainen metsä ei siis tarvitse minkäänlaista "hoitoa" ihmisen toimesta. Suunnitelmassa olevien hoitokuvioiden perusteella Harmaakallionkin metsien lähes jokaista neliometriä on kuitenkin tarkoitus käsitellä harvesterilla. Kuntopolun vieressä olevia yksittäisiä huonokuntoisia ja vaarallisia puita voidaan kaataa. Talousmetsissä käytettäviä metsäsuunnitteluohjelmistoja ei ole suunniteltu taajamametsiä varten, joten niiden käyttö voi olla hankalaa taajamissa. Ilmeisesti käytössä on ollut talousmetsien metsäsuunnitteluohjelmisto?

Viheralueiden kunnossapitoluokitus RAMS

Suomessa viheralueiden kunnossapito perustuu valtakunnallisesti käytössä olevaan viheralueiden kunnossapitoluokitukseen (RAMS). Kunnossapitoluokituksen avulla viheralueet saadaan yleisilmeen, käytön, laadun ja kustannustekijöiden puolesta keskenään vertailukelpoiksi. Viheralueiden kunnossapitoluokitusta sovelletaan julkisten ja yksityisten viheralueiden luokitukseen. Kunnossapitoluokitus sisältää hoidon lisäksi tavoitteet kunnossapitohankeen tilaamiselle, suunnittelulle, valvonnalle ja omaisuudenhallinnalle sekä laatua ylläpitävälle korjaustyölle ja käyttöjärjestelmien hoidolle ja käytölle. Viheralueet jaetaan kolmeen kunnossapidon pääluokkaan: Rakennetut viheralueet (RM), Avoimet viheralueet (A) ja Metsät (M). Kukin pääluokka jaetaan 4–5 alaluokkaan viheralueen luonteen, käytön ja intensiteetin mukaan. Pääluokkia täydentävät Suojelualueet (S), Maankäytön muutosalueet (x) ja Viheralueiden puhtaanapitoluokitus (P).

Uudessa luokittelussa on otettu arvoviheralueet jokaisessa luokassa ensimmäiselle sijalle. Tällä on haluttu korostaa monimuotoisten viheralueiden merkitystä ja luontoarvoja.

Kunnossapitoluokitus sisältää hoidon lisäksi tavoitteet kohteen tilaamiselle, suunnittelulle, valvonnalle ja omaisuudenhallinnalle sekä laatu ylläpitävälle korjaustyölle ja käyttöjärjestelmien hoidolle ja käytölle. Suunnitelmasta puuttuvat metsien RAMS-luokat (M1 Arvometsä, M2 Lähimetsä, M3 Ulkoilu- ja virkistysmetsä ja M4 Suojametsä) ja viheralueiden kunnossapitoluokitusta (RAMS 2020) ei ole muutenkaan käytetty ohjeena suunnitelman laadinnassa. Suunnitelma on laadittava uudestaan ja noudattaen viheralueiden kunnossapitoluokitusta (RAMS 2020) ja siinä esitetyjä periaatteita.

Taajamametsien hoidon painotus

Virkistysmetsien (Taajamametsien) hoitoa painotetaan muualla polkujen varsille sekä risteysalueille, mutta metsikön sisälle jätetään luontaisesti kehittyviä aloja. Jos alue käsitellään

kokonaan , kuten Loviisassa on tarkoitus, alueen reunasta reunaan, vähenee Harmaakallion aleen metsien monimuotoisuus merkittävästi.

Virkistysmetsä

Virkistysmetsä (taajamametsä) ei saisi olla kaupungilleVirikistysmetsä Virikistysmetsä (taajamametsä) ei saisi olla kaupungille tulonlähde, vaan pikemminkin esteettinen ja ekologinen kokonaisuus. Kiinteistöjen läheisyydessä on oltava puistomainen metsä, joka on luonnollinen jatkumo pihapiirin vanhoille puille ja oleellinen osa pihapiirin tunnelmaa. Luonnonhoito- ja ennallistamistoimenpiteiden avulla pitäisi pyrkiä luomaan suotuisia elinympäristöjä eri eliölajeille. Pysty- ja maalahopuiden lisäämisellä luodaan elinympäristöjä erilaisille hyönteisille, ja sitä kautta niitä ravinnokseen käyttäville linnuille. Ajatuksena on myös luoda elinympäristöjä erilaisille lepakoille, tikoille, tiaisille ja pöllöille. Niille on mahdollista luoda elinympäristöjä juuri pystylahopuiden määrän lisäämisellä. Suunnitelma ei täytä edellä esitettyjä vaatimuksia. Kuviokohtaiset suunnitelmat Kuviokohtaisista suunnitelmista (esim. kuviot 172, 173, 616 ja 617) puuttuvat jopa tiedot lain nojalla suojeltavista eläinlajeista (esim. lepakot ja perhoset) ja arvokkaista luontokohteista. Koska esimerkiksi kaikki Suomessa tavattavat lepakkolajit kuuluvat EU:n luontodirektiivin liitteessä IV (a) lueteltuihin tiukkaa suojelua vaativiin lajeihin, luonnonsuojelulain 49 §:n kiellot koskevat niitä. Kiellettyä on lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen. Kuviokohtaiset hoitosuunnitelmat ovat muutenkin puutteellisia ja epämääräisiä. Mitä esimerkiksi tarkoittaa "Poimintahakkuu"? Poimitaan suurimmat puut, joista saa parhaimman hinnan? Suuret ja vanhat puut sitovat eniten hiilidioksidia, joten ilmastotavoitteiden saavuttaminen edellyttäisi pikemminkin erityisesti suurien ja vanhojen puiden säilyttämistä. Suunnitelmista puuttuvat selkeät tavoitteet ja tehtävien hakkuiden määrä ei käy ilmi. Suunnitelmista puuttuvat esimerkiksi seuraavat tiedot: Kaavamerkintä, viheralueiden kunnossapitoluokitus (M1 - M4), näkyvyys kuviolla hoidon jälkeen, selkeä hoitotavoite, hakattavan puun määrä m³, hakkuutähteiden käsittely, toteutuksen ajankohta (talvi, kesä) ja tieto aiemmasta hakkuusta. Virikistysmetsien hoitosuunnitelman esittelytekstin mukaan: "Hakkuiden tarkoituksena on yleensä tarjota kasvutilaa niille puille, joista metsikkö tulevaisuudesta koostuu, joko harvennuksen tai uudistushakkuun muodossa." Uudistushakkuuta käytetään talousmetsien hoidossa ja se ei sovellu käytettäväksi virikistysmetsässä, jonka pitäisi antaa uudistua luonnonmukaisesti. Johtopäätös Jokainen hakkuu on todellisuudessa hyödyntämis- ja uudistamishakkuu, josta metsänomistaja saa hakkuutuloja, joka on yksi suunnitelman tärkeimmistä vääristä tavoitteista. Merkittävimmät virikistysmetsistä (taajamametsistä) saavat hyödyt ovat kuitenkin aineettomia, ja niiden rahallisen arvon määrittäminen on tarpeetonta. Esillä oleva suunnitelma on niin epäselvä, että se mahdollistaa jopa täysin mielivaltaiset hakkuut. Siten eri kuvioden tarkempi kommentointi on mahdotonta. Aiempi vuonna 2012 julkaistu taajamametsäsuunnitelma oli laadullisesti huomattavasti korkeatasoisempi, selkeämpi ja kaikin puolin paremmin laadittu.